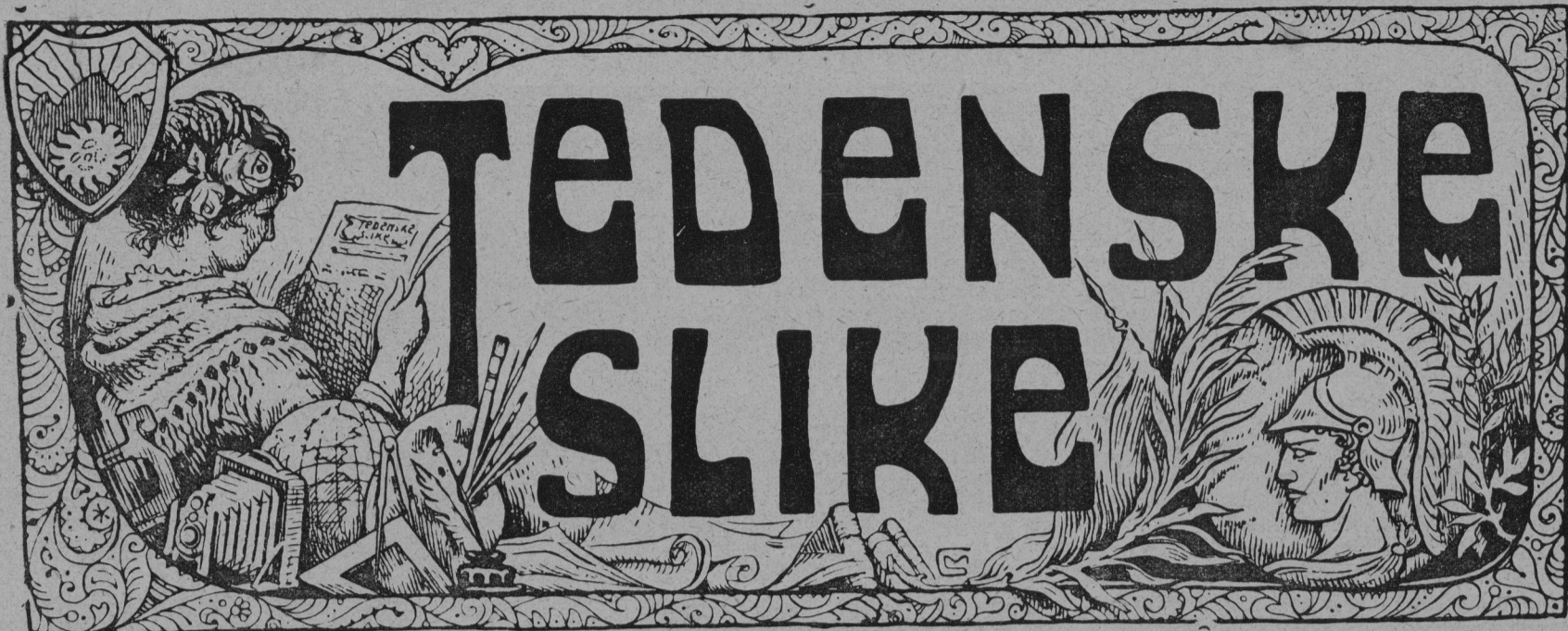

TEDENSKA SLIKE

Naročnina za Avstro-Ogrsko; $\frac{1}{4}$ leta K 5; $\frac{1}{2}$ leta K 10; za celo leto K 20. — Posamezna številka 40 v. — Uredništvo in upravnništvo Ljubljana, Stari trg št. 19.

Štev. 8.

V Ljubljani, v sredo 20. februarja 1918.

Leto V.

Nabijanje motornega možnarja kalibra 30,5 cm na tirolski fronti.

Mark Twain:

Otroške bolezni.

(Konec.)

„Ampak, ljuba moja, polna velika žlica bi utegnila —“

„Nikar me ne draži! . . . Tu moj angelček, moj sladki, vzemi to grdo, grenko stvar; je dobra za Neli, za maminega sladkega, malega ljubčka, in jo bo pozdravilo. Tu, tu, položi svojo glavico na maminčine prsi in zaspančkaj, da boš kmalu — o, saj vem, da jutra ne pričaka! — Mortimer, veliko žlico vsake pol ure! Otrok bi moral vzeti tudi beladono in akonit. Prinesi stekleničice, Mortimer. Prosim, stori, kar pravim; saj ti ničesar ne razumeš o tem.“

Postavila sva posteljico z otrokom prav k ženinemu zglavju in legla. Zmešnjava me je grozno utrudila in v dveh minutah sem na pol zaspal.

Žena me je zbudila.

„Možiček, ali je peč odprta?“

„Mislim, da ne.“

„Saj sem vedela. Prosim, odpri takoj peč; v sobi je mraz.“

Odprl sem peč in spet zaspal; pa me je iznova zbudila.

„Ljubi možiček, bodi tako dober in postavi posteljico na svojo stran, da bo bliže peči.“

Postavil sem posteljico na svojo stran, pa sem se zapletel v preprogo in zbudil otroka. Spet sem zadremal, med tem pa je žena pomirjevala malo bolnico. Pa ne dolgo in prišle so kakor iz daljne daljave skoz meglo moje zaspanosti na moja ušesa besede:

„Mortimer, če bi bilo le kaj gosjega sala — prosim te, pozvoni.“

V polsnu sem zlezal iz postelje in stopil na mačko, ki je odgovorila z glasnim protestom; zato sem ji hotel dati brco, ki jo je pa na mesto mačke dobil stol.

„Mortimer, kaj pa misliš! Zakaj pa odpiraš plin? Ali hočeš otroka v drugo zbuditi?“

„Rad bi pogledal, če sem se kaj udaril, Evangelina.“

„Potem pa poglej tudi stol; prepričana sem, da je razbit. Uboga mačka; če bi le —“

„Kaj mi mar mačka! Vsega tega bi ne bilo, če bi ostala Micka tu, da bi prevzela te dolžnosti, ki so njena stvar ne pa moja.“

„Sram te bodi, Mortimer, da tako govoriš! Res, če že teh malenkosti, za katere te prosim, ne maraš preskrbeti — ko vendar otrok —“

„Je že dobro, saj bom vse storil. Ampak nihče ne čuje mojega zvonjenja. Vsi so šli menda spat. — Kje pa je gosje salo?“

„Na peči v otroški sobi. Če greš tja in pokličeš Micko —“

Prinesel sem gosje salo in spet zaspal. Iznova me je poklicala: „Mortimer, hudo mi je, da te nadlegujem, toda soba je še zmerom premrzla, če hočem otroka namazati. Ali bi zakuril? Saj je vse pripravljeno, samo prižgati je treba.“

Zlezal sem iz postelje, zakuril in se vsedel zraven kakor živa nadloga.

„Mortimer, za smrt se boš prehladil, če boš tam sedel. Pojdi v posteljo!“

Hotel sem v posteljo, pa je rekla:

„Samo trenutek! Prosim, daj otroku še malo zdravila.“ — Storil sem, žena pa je porabila priliko, ker je bila mala že enkrat zbujena, da jo je slekla in čez in čez namazala z gosjim salom. Kmalu sem zaspal vnovič — pa ne za dolgo.

„Mortimer, od nekod vleče; čisto natančno čutim. Nič ni hujšega pri taki bolezni

Originalno ognjišče, ki ga imajo kmetje po Benečiji. Naš vojak si kuha na ognjišču v kotliču svojo menažo.

od prepaha. Prosim, postavi posteljico bolj k peči.“

Storil sem tako in se pri tem spet zapletel v preprogo, ki sem jo pri tem porinil v peč. Žena je skočila iz postelje in jo rešila; pri tem sva si malo skočila v lase.

Sledilo je spet par minut spanja, dokler ni prišel ukaz, naj napravim obkladek iz lanenega semena. Položila ga je otroku na prsi, da tam vrši svojo zdravilno nalogo.

Ogenj iz drv nima dolgega obstanka. Vsakih dvajset minut sem vstal, da sem ga

pobrskal in priložil poleno; s tem pa so se krajšali tudi premori med jemanjem zdravila za deset minut, kar je bilo ženi v veliko tolažbo. Med tem sem obnavljal obkladke ali polagal gorčične in druge obliže povsod tam, kjer je bilo še kaj prostora na otroku, Slednjič, proti jutru, so bila drva porabljena in žena je dejala, naj grem v drvarnico drugih iskat.

„To je težka stvar, ljuba moja,“ sem dejal. „Mali je gotovo dovolj gorko v njenih številnih odejah. Sicer pa lahko denemo

Naš tren se le s težavami in nezgodami pomika preko močvirnih beneških krajin za našo vojsko.

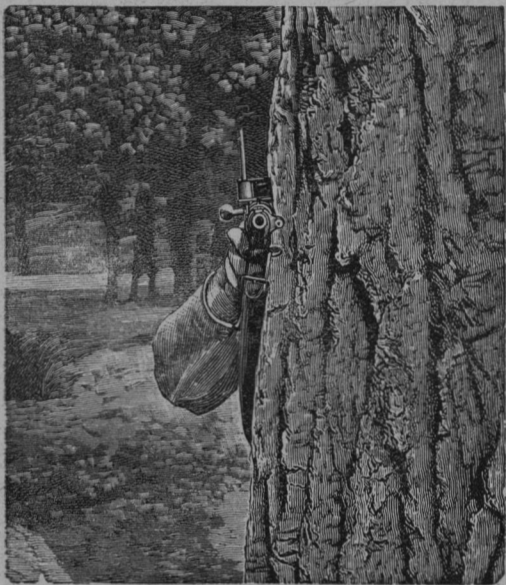
nanjo še eno plast kaše in — —“

Nisem dokončal, ker me je prekinila. Nekaj časa sem vlačil gori drva, nato pa sem spet zlezal v posteljo. Kmalu sem smrčal, kakor smrči človek, ki je čisto uničen na duši in na telesu. Na vse zgodaj zjutraj sem začutil stresanje na svoji rami, kar me je takoj predramilo. Žena je stala s topim pogledom pred menoj in lovila sapo. Ko je prišla do besede, je dejala:

„Vse je preč — vse preč! — Otrok se poti. Kaj je storiti?“

„Moj Bog, kako si me prestrašila! Ne vem, kaj bi svetoval. Morda, če vse z nje potegnemo in jo postavimo na prepah —“

„Kakšna zabitost! — Zdaj ne smemo izgubiti ne trenutka! Pojdi po doktorja, takoj! Sam moraš iti! Pripelji ga, živega ali mrtvega!“

Za drevosom stoječi strelec meri tu v objektiv fotografujočega aparata. (Glej člančič!)

Izvelkel sem ubogega bolnega moža iz postelje in ga pripeljal k nam. Pogledal je otroka in dejal, da še ne umira. To je bilo zame neizrekljivo veselje, ali moja žena je bila tako huda, kakor bi jo bil osebno razžalil. Potem je dejal, da je kašelj otroku povzročila samo mala razdražitev v grlu. Ko je to povedal, sem se skoro bal, da ga vrže moja žena skoz vrata. Zdravnik je hotel otroka pripraviti malo do tega, da bi močno zakašljala in bi se zapreka odstranila. Dal ji je nekaj, zakašljala je močno, in vun je prišla — majhna lesena trščica.

„Otrok nima angine,“ je dejal zdravnik. „Glodal je kos smrečjega lesa in dobil par trščic v sapnik. Nič mu ne bodo škodile.“

„Ne bodo,“ sem dejal, „jaz tudi tako mislim. Terpentini, ki je v njih, je celo prav dober zoper nekatere bolezni, ki jih imajo otroci. Moja žena vam lahko pove.“

Tega ni storila. Okrenila se je jezno od naju in zapustila sobo. Od tega časa je v najinem zakonskem življenju ena dogodivščina, katere nikoli ne omeniva. Sicer pa poteka tok najinih dni v neskaljeni prijetnosti.

Prav malo zakonskih mož ima take izkušnje, kakor Mc Williams; zato je mislil pisatelj, da bo zbudila stvar zaradi svoje nenavadnosti vsaj površno zanimanje v očeh čitateljev.

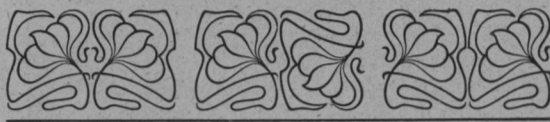
Dr. Ivan vitez Žolger.

Dr. Ivan vitez Žolger je štajerski Slovencec in je bil rojen leta 1867. v Devini pri Slovenji Bistrici. Po absolviranju juridiških študij in promociji za doktorja prava sub auspiciis imperatoris je leta 1894 vstopil

v upravno službo Štajerske. Po večletnem službovanju pri političnih oblastih te dežele je bil leta 1898. poklican v ministrstvo za nauk in bogočastje in ondi v ministrsko predsedstvo, kjer mu je bilo leta 1907 poverjeno vodstvo državnopravnega oddelka. Leta 1915. je bil imenovan za sekcijskega načelnika, a leta 1917. odlikovan s podelitvijo viteštva. Od leta 1899. pripada kot privatni docent juridični fakulteti dunajskega vseučilišča in fungira kot član državnostne komisije za državne izpite. Znamenita so njegova državno- in upravno-pravna dela, ki so mu pridobila v vsem pravoznanstvenem svetu odlične sloves.

Posebna naloga ministra dr. vit. Žolgerja je, da se od slučaja do slučaja na željo ministrskega sveta in brez prikrajšanja pristojnosti raznih osrednjih uradov in dru-

na ministrskem sedežu. Usoda ga je zanesla v Stürghovo družino, kjer je bil odgojitelj več let. To ga je spravilo v vplivne zveze ter opozorilo končno tudi najvišje kroge na njegov talent. Minister vitez dr. Žolger je ostal trden, zaveden Slovenec, občuje v slovenski družbi in daje svoje otroke vzgajati v slovenskem duhu, dasi ima Nemko za soprogo. Njegov sin obiskuje gimnazijo v Mariboru, da se do dobra nauči slovenščine. Minister dr. Žolger je ustanovnik vseh naših kulturnih društev. Zadnje čase ga nemško časopisje besno napada, ker dela Jugoslovanski klub vladi dosledno opozicijo. Toda minister Žolger je član vlade le kot uradnik, učenjak, strokovnjak in poznavalec jugoslovanskih razmer, ni pa zaupnik ali zastopnik Jugoslovancev. V ministrstvo je stopil dne 30. avgusta 1917.

Slovenec polkovnik Fridolin Kavčič, vojaški izumitelj.

gih upravnih mest peča z enotnim upravljanjem takih vojnih upravnih stvari avstrijske vlade, ki se tičejo delokroga več ministrstev, da olajša sporazumljenje glede njih in pripravljenost za sklepanje v ministrskem svetu.

Dr. Ivan vitez Žolger je prvi Slovenec

Slovenec minister vitez dr. Ivan Žolger.

Izum polkovnika Fridolina Kavčiča: Kako se strelja izza kritja s strelskim periskopom. (Glej člančič!)

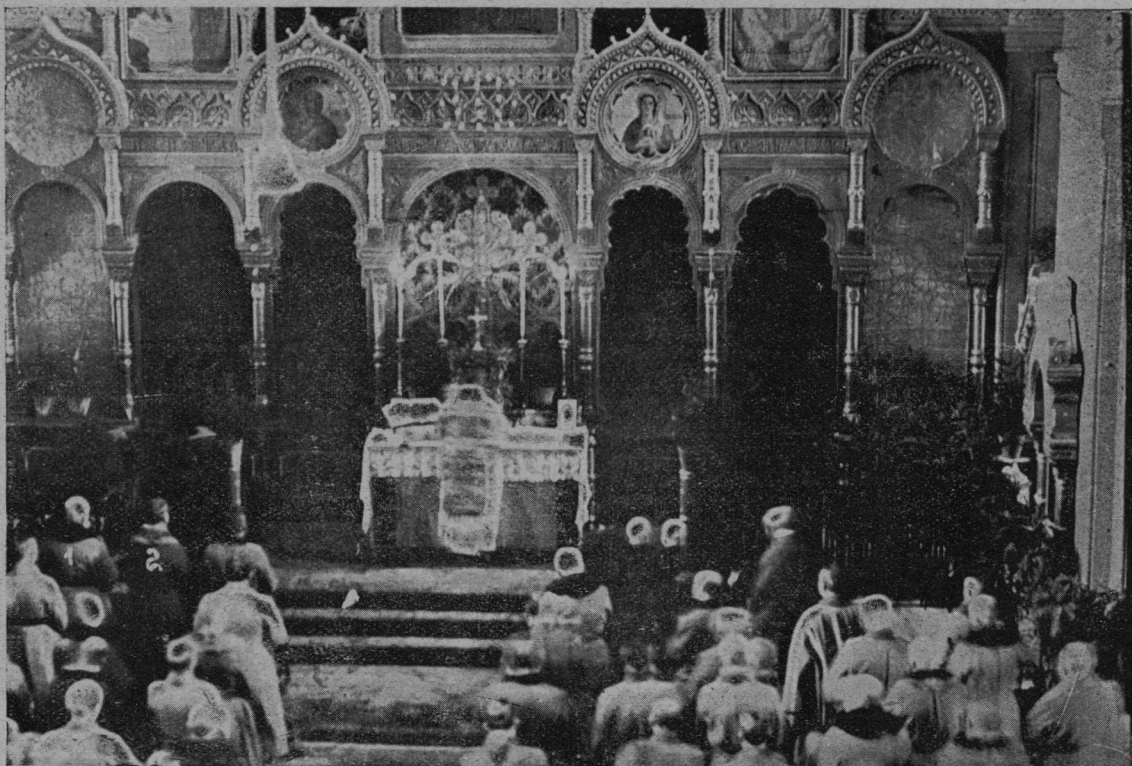
Vojni izumi Slovenca polkovnika Fridolina Kavčiča.

Naš rojak polkovnik Fridolin Kavčič ima ugledno ime v slovenskem slovstvu, kot vojak se je s svojo izredno sposobnostjo povzpел do polkovniške časti, vrhu tega pa je po svetu zaslovel kot izumitelj instrumentov in priprav, ki so za vsako vojsko prav posebne praktične cene. Ti izumi so:

1. Vizirno zrcalo M. 95 je priprost aparat za pregledovanje vrezov v puškinih ceveh. 105 avstro-ogrskih častnikov se je izjavilo, da je postalo čiščenje vrezov po ceveh armadnih pušk nepotrebno in da se lahko puške izdatno dalje časa uporabljajo, odkar obstoja ta izum. Kavčičevo vizirno zrcalo je uvedeno pri vseh vojskah na svetu.

2. Brzosedlar je priprava, ki omogoča človeku osedlati konja z enim samim prijemom; po ježi je mogoče konja takoj osvoboditi tiščečega pasu in v eni sekundi sedlo zopet trdno pričvrstiti. To sedlo je torej za konjištvo velikanske važnosti, za konje pa prava dobrot. Uvedeno je že pri avstro-ogrski, nemški, francoski, španski, angleški (tudi kolonijalni) armadi; celo pri severnoamerikanski kavaleriji je obligatoren (zapovedan).

3. Strelski periskop je majhen, priročen aparat, ki omogoča streljati iz kritja, ne da bi mogel sovražnik strelčevo glavo opaziti. Aparat je mogoče uporabljati na vsaki puški, torej tudi na sovražnikovi, uplenjeni puški. Tekom vojne se je obnesel ta periskop izvrstno ter v neštevilnih slučajih kot rešitelj življenja. Uveden je le v

Maša v ruski cerkvi na trdnjavi v Brestu Litovskem, dne 7. jan. t. l., v prisotnosti mirovnih delegatov vseh krščanskih veroizpovedanj.

avstro-ogrski, nemški, bolgarski in turški armadi. Vojaki, stoječi za kritjem, so poprej streljali na sovražnika skozi male odprtine; sovražnik je streljal nazaj v odprtine ter zadeval strelce v glavo ali prsi. Zdaj pride vojak Kavčičev periskop med nastavkom in zaporno puščico na puški ali pa pred to puščico, vidi v periskopovem zrcalu svoj cilj ter strelja nanj, medtem ko stoji z zavarovano svojo glavo nekoliko na levi za kritjem. Aparat je poraben le pri lepem vremenu; ponoči, v megli ali v deževju ga nosi vojak v torbi s seboj.

Polkovnik Fridolin Kavčič ima v Ljubljani in na Dunaju mnogo prijateljev v odlični slovenski družbi. Njegova hči edinka je omožena z nadporočnikom Slovincem, sinom mag. ravnatelja Iv. Vončine v Ljubljani.

Porojen 1860. v Sevnici na Štajerskem, se je šolal na ljubljanski gimnaziji, stopil l. 1877 v 8. lovski bataljon, l. 1880 je dovršil kadetnico v Zagrebu ter je služboval v Tridentu, v Oseku, v Ljubljani, Celovcu, na Dunaju in drugod. Opisal je delovanje cele vrste odličnih slovenskih vojakov ter

V Brestu Litovskem: Na desni vlak za avstro-ogrsko, na levi vlak za bolgarske in turške delegate.

V Brestu Litovskem: Glavna cesta.

bil več let zapored dopisnik „Ljubljanskega Zvona“: Znameniti Slovenci (l. 1895 in 1896 ter 1898).

E. G. Brat.

Beg za milijoni.

Roman Slovenca 'Amerikanca.

29. nadaljevanje.

Sam pa je pripovedoval Polly o življenju v Evropi, o svoji mladosti v hiši kranjskega ljudskega učitelja, organista, cerkvenika in občinskega pisarja, sužnja kmetijskih mogotcev in hlapca vsemogočne cerkve; — pripovedoval ji je o svoji mami, neizmerno požrtvovalni, noč in dan skrbni ženi prav izredno živahne inteligence; — pripovedoval je o svojem dobrem, a nesrečnem bratu, ki je utonil z barko blizu Orkneyskih otokov in ostavil mlado vdovo, ki je iz obupa naglo shirala ter ostavila sirotka — Jakoba, njenega sedanjega soproga; — pripovedoval ji je, kako se je zavzel za ljubega dečka in mu postal drugi oče; — pripovedoval ji je premnoge doživljaje tekom Jakobovih gimnazijskih let, nje-

gove porednosti in hudomušnosti, romantične težnje za svetom ter njegov beg iz hiše.

Tako se je Polly često izborno zabavala, se smejala, včasih pa si je tudi otirala solze: v vsakem slučaju pa se je njeno poznanje Jackove duše poglobilo in se je njena ljubezen, zgrajena na temelju spoštovanja, če možno, le še množila in okrepila.

Mnogo sta se stari svetnik in Polly izprehajala po mestu in okolici, bila v Vratislavi in Kamenicah ter si ogledovala zanimivosti teh starih, nekdanjih slovanskih mest.

Marta Zippel pa je postajala čmernejša in ljubosumnejša. Amerikanke ni marala od prvega trenotka. Neki notranji glas ji je rekel, da ji je ta lepa žena nevarna, da jo izpodrine v hiši docela ter ji vzame ves upliv na svetnika, ki je moral živeti dotlej, kakor je hotela Marta. Da je nečakova žena, je vedela, a čemu ostaja v hiši tako dolgo, ni razumela.

Zlasti pa jo je žalila tajinstvenost, ki je vladala v hiši. Večkrat sta se svetnik in mlada gospa živo pogovarjala in se smejala. Kakor hitro je vstopila Marta v sobo, sta pa vtihnili ali govorila o vremenu in

vsakdanjostih. Kaj skrivata pred njo, ki je poprej vedela vse, kaj se godi in kaj se še zgodi? — Posluškovala, oprezovala je, in nekega dne je ujela besede:

„Dodd se ne oglasi. Kaj to pomeni? Niti ne brzovavi! Znova me začenja skrbeti!“ je dejala Polly.

„Nič ne skrbi! Jack je že davno v Moskvi, Dodd pa se le znova blamira!“ je tolažil svetnik.

„O, Dodd ne odneha! Vztrajen je kakor bivolovsko usnje!“ je odgovorila gospa. „Ali naj le pride! Vlekla ga bom za nos, da bo veselje.“

Nato je Polly odšla na izprehod.

Samska devica Marta Zippelova je stopila od tega hipa na Doddovo stran: sklenila je, da mu odpre oči ter mu izda zaroto.

Zakaj Marta Zippel je bila stara, grda devica — Polly pa mlada, lepa žena: sovrastvo je dovolj utemeljeno . . .

Tiste dni je prosil Jack Bell strežnika, naj naznani ravnatelju jetnišnice, da želi nujno govoriti z njim. Ravnatelj Franzelt mu je po pazniku odgovoril, da s takim lopovom sploh nima ničesar govoriti, in če mu ne da miru, ga da zapreti v temnico ob samem kruhu in vodi.

Glavni kolodvor v Brestu Litovskem.

Ruski in naši vojaki zamenjujejo med premirjem med seboj različno blago.

Jack je ostal miren ter je pazniku naročil: „Recite gospodu ravnatelju, da hočem olajšati svojo vest in priznati nov, še večji zločin!“

Četrť ure na to je stal Jack že v ravnateljevi pisarni.

„No, Popper, kaj mi hočete povedati?“ je vprašal ravnatelj.

„Jaz se sploh ne pišem Emil Popper, nego Franc Müller, gospod ravnatelj!“

„Lažeš, lopov!“ je zahrumel ravnatelj.

„Ah, čemu bi neki še lagal?“ je zavjaval Jack z glasom, ki je prodiral do srca. „Moja vest me preveč grize in peče, ker moji zločini so velikanski!“

„Ali si morda milijone kradel?“

„Žalibog ne! Milijone krasti bi ne bilo nič hudega. A zaradi svojih zločinov nimam več miru ne podnevi, ne ponoči. Zato bi se rad končno izpovedal, da rešim dva nedolžna človeka iz nesreče. O Bog mi pomagaj!“

In začel je smrkati, strepetavati z rameni ter ihteti.

„Torej govorite, govorite!“ je prigajal ravnatelj ter prijel za pero.

„Oh, gospod ravnatelj,“ je zavzdihnil Jack in sklenil roke, obenem pa zavil svoje

oči neskončno tragično, „vi ste tako strogi, — bojim se vas — niti govoriti ne morem . . .“

„Ali naj pošljem po gospoda pastorja?“

„Ne, ne, tudi gospodu pastorju bi se ne mogel izpovedati: preveč sram me je! — Ampak, če smem lepo prositi, pošljite k meni gospoda svetnika, svetnika Bellitscha! On me je sodil, njemu povem lahko vse.“

„Pa kako, da njemu?“ se je čudil ravnatelj.

„Da, vidite, gospod ravnatelj,“ je razlagal Jack z najpoštenejšim glasom, „tuji najgrša propalica ima srce in čustvo. Če hrumi na izgubljenega človeka vse, ga psuje, mrzi in zaničuje, a pride nekdo, ki govori s propalico s sočutjem, kot užaljen oče, a pri tem vendar kot oče: potem si človek takega dobrodušnega moža zapomni. In čeprav ga blagi mož obsodi v ječo, ga ne more sovražiti. Nasprotno, spoštuje ga in ljubi. Vidite, gospod ravnatelj, taka je z mano. Nihče ni imel toliko sočutja, toliko srca z mano kakor gospod svetnik Bellitsch. Ni kričal, ni me psoval — nego je govoril z mano kakor dober pastir z izgubljeno ovco. Obsodil me je, a nikoli mu ne pozabim graje, ki jo je izrekel mojim deloda-

Prekrasni spomenik na tirolski fronti padlim vojakom na pokopališču v Tridentu.

jalcem, češ na njih leži krivda moje moralne propasti. In citiral jim je Goethejeve stihe:

Wer nie sein Brot mit Tränen ass,
wer nie die kummervollen Nächte
auf seinem Bette weinend sass,
der kennt euch nicht, ihr himmlischen
Mächte!

Ihr führt in's Leben uns hinein,
ihr lasst den Armen schuldig
werden,
dann überlasst ihr ihn der Pein:
denn alle Schuld rächt sich auf Erden.*)

„To vam pravi Goethe v obraz, gospodje!“ jim je zaklical, „pa smo opravili.“ Od tega trenutka imam le to željo: gospodu svetniku zaupati se popolnoma, do golega sleči svojo dušo, — potem pa naj se zgodi z mano karkoli. Konec bodi mojega trpljenja — konec neznoznega požara moje vesti, — poginem naj makar na vislicah, samo da umrem kot pošten, spokorjen grešnik!“

Jack je dokazal znova svoj sijajni igralski talent. Dosegel je efekt, ki bi ga zanj zavidal vsak ambiciozen komedijant. Ravnatelj Franzelt je bil premagan, — Goethejevi stih, deklamirani s čustvenim patozom, so ga pretresli in so ga ganili do dna zakrknjenega srca.

Okrenil je Jacku hrbet in pozvonil pazniku.

„Odvedite moža nazaj! Kmalu pride k njemu gospod sodni svetnik Bellitsch,“ je dejal Franzelt, in Jack je s paznikom potrč odšel.

(Dalje prih.)

*) Kdor nikdar kruha jedel ni,
ki so solze mu ga kropile
kdor žalih ni prečul noči,
vas ne pozna, nebeške sile!

V življenje vedete ga ve,
pustite v krivdo siromaka,
v obup izdaste mu srce:
kaznuje tod se krivda vsaka.

Razne vesti.

Strašna beda na Goriškem. Gosposka je izdala naredbe, po katerih se smejo v mnoge goriške kraje že vračati begunci. Vsi listi so tudi prinesli natančne dololčbe in pouk glede vračanja. Dobro je to in potrebno, da bi odšli begunci domov, saj treba obdelati zemljo, da bo prihodnje leto vsaj nekoliko boljše kot je bilo letos. Toda tisti, ki so se vrnili, pišejo z grozo o svojih domačih krajih, ki jih skoraj ne spoznajo več. Resno svare, naj se nihče ne vrača, ako ne more prinesiti seboj dovolj živil, semena, orodja, blaga. Goriška je danes dežela smrti in lakote. Goriški poslanec dr. Gregorčič se je pritožil zaradi neznoznih razmer na vlado in je dejal med drugim sledeče: »Briči, Kanalci, Tolminci morajo od lakote poginiti. Vlada jim ne da ničesar, in kar so imeli, so jim pobrali naši. Na Laškem si ne smejo ničesar kupiti; mnogi hodijo tja po koruzo, na povratku jim jo pa odvzamejo. Tako ne more iti dalje. Name napravlja cela stvar vtis kot da so naše ljudstvo obsodili na smrt. Kdo si more to vladino nemarnost drugače tolmačiti? Sklicati nameravam na posvet vse deželne poslance, da sklenemo eventualne korake pri samem cesarju, ker sem uverjen, da je cesarju pri srcu obnovitev naše dežele, samo on ne vé, kako se godi in kako se nič ne dela. — Ali ne tiči morda za vsem tem kaj drugega. Ljudstvo se seveda ne more vrniti, ker nima ne strehe ne živeža, ne orodja, ne živine, sploh ničesar. Tudi v mestu ni skoraj nič ljudi, ker ni stanovanj in ne hrane.«

V Brestu Litovskem: Podpolkovnik Pokorny v razgovoru z bolgarskim visokim častnikom.

Kaj bo z Jeruzalemom? Sveto mesto je sedaj v angleških rokah. Menda mislijo Angleži proglasiti in obnoviti judovsko državo z glavnim mestom Jeruzalem. Vendar pa bi postalo to mesto mednarodna lastnina. Zopet drugi pa predlagajo, naj bi proglasili za jeruzalemskega kralja sedanjega belgijskega kralja Alberta, ker menda njegova rodovina izhaja iz rodu Bogomira Bujonskega, ki je leta 1099. v prvi križarski vojski iztrgal Jeruzalem iz mohamedanskih rok in so ga proglasili za jeruzalemskega kralja. Tega naslova Bogomir sicer ni prevzel, rekoč: »Ne bom nosil zlate krone tam, kjer je moj

Odrešenik nosil trnjevo krono«. Imenoval se je pa »varih božjega groba«. Pač pa si je po Bogomirjevi smrti njegov brat Balduin I. privzel naslov jeruzalemskega kralja. Danes nosijo ta naslov avstrijski cesarji.

Nastanitev nemških redovnic v Zagrebu. Iz Berolina so prišle v Zagreb nemške karmeličanke, kupile so veliko posestvo od župnije sv. Blaža ter hočejo ustanoviti tam zavod za vzgojo otrok. Razume se, da bo poduk nemški, saj berolinske karmeličanke pač ne znajo hrvatskega. Tako se širi neizogibna nemška kultura po vsem svetu. Zagrebški listi pravijo, da ne potrebujejo nemških redovnic, ker že imajo svoje, hrvatske.

Srečni operetni tenor! V Solnogradu, mestu Mozartovem je dobil nedavno operetni tenor tale darila: sedem parov črevljev, 3 obleke, pet kg kave, 2000 K, briljantni prstan za 1200 K, 2000 cigaret, 9 steklenic vina in več drugih jestvin.

Celo družino umoril. V vasi Kempa Izabela okrožje Gostinin na Poznanskem je bil umorjen neki kmet Ludvik Dibjec, njegova žena, sin in njegov delavski pomočnik. Morilci so vplenili 3000 mark in nato Dibjecovo domovanje zažgali. Zločince, med katerimi se nahaja tudi neki sorodnik umorjene družine, so že aretirali.

Lakomnost Madžarov. Meseca januarja je zaplenila budimpeštanska policija 85 tisoč kg živih prašičev, en tisoč kg kakava, 22 tisoč kg orehov, 5900 kg olja, 10.000 kg pšenice, 13.000 kg koruze in 18.000 kg zelja ter 250.000 srebrnih kron.

Iz Bresta Litovskega: Poslopje s 3 dvoranami za seje mirovnih pogajanj.

Potrdila istovetnosti

- ✱ izvršene po najnovejšem ✱
- ✱ predpisu dobe občine v ✱
- ✱ „ZVEZNI TISKARNI“ ✱
- ✱ v Ljubljani, Stari trg 19. ✱

Zajamčen uspeh!

Tisoče zahvalnih pisem
za vpogled na razpolago!

Bujno lepo oprsje!

dobite če rabite

med. dr. A. Rixovo prsno kremo

jamčeno neškodljivo. Za vsako starost hiter, zanesljiv uspeh. — Znanja ra a. Pušica za poskušnjo K 5.—, velika pušica, ki zadostuje za uspeh K 10.—. Kosm. Dr. A. Rix preparati, Dunaj IX., Lakerergasse 6/0. Razpošilja se strogo diskretno. Zaloga v Ljubljani: Parfumerija A. Kane in drogerija „Adrija“; v Mariboru: Schutzengel Apoth.; Apoth., Mariahilf und Parf. Wolfram.

F. BATJEL prej v Gorici.

LJUBLJANA, Stari trg št. 28.

Moška in ženska dvokolesa
še s staro pnevmatiko
šivalni in pisalni stroji,
gramofoni, električne
□ žepne svetilke. □

Najboljše baterije.

— Posebno nizke cene so za preprodajalce. —

Mehanična delavnica na Starem trgu 11.

500 kron

Vam plačam, ako moj odstranjevalec korenin „Ria balzam“ ne odstrani brez bolečin Vaših kurjih oces, bradavic in žuljev v treh dneh. Cena za jeden lonček z znanstvenim listom K 275, 3 lončki K 550, 6 lončkov K 850. Na stotine zahvalnih in priznalnih pisem. — Keweny, Kaschau (Kassa) I. poštni predal 12/661 (Ogrsko).

Vsaka gospa

naj čita mojo zanimivo navodilo o modernem

negovanju prsi.

Uspešen svet pri pomanjkanju in opešanju obilnosti! — Pišite zaupno **IDI KRAUSE, Presburg, (Ogrsko) Schanzstrasse št. 2. Abt. 95.** — Ne stane nič.

Zamaške nove in stare,

kupi vsako množino,

Ljubljanska industrija probkovih zamaškov

JELAČIN & KO. LJUBLJANA

Vizitke elegantne in poceni natisne „Zveza tiskarna“ v Ljubljani, Stari trg št. 19.

Podaljšaj svoje življenje!

Mogoče je življenje si podaljšati, boleznim preprečiti, bolnike ozdraviti, slabotne ojačiti, omahljive otrditi in nesrečnike osrečiti.

Kaj je za vsako boleznijo?

Oslabljenje živčevja, potrtnost, izgube dragih prijateljev ali svojcev, razočaranja, bojazen pred boleznijo, napačen način življenja in mnogo drugih vzrokov.

Veselo srce

je najboljši zdravnik! Je sredstvo, ki Te pripelje k veselju, ki te oživlja, Te napolni z novimi upi, in to sredstvo se Ti pokaže v pismu, katerega dobi vsakdo, kdor ponj piše, takoj in

popolnoma zastoj!

V tej mali ročni knjižici se raztolmači, kako se da v kratki dobi in brez motenja v poklicu nadomestiti moč živcev in mišic, kako se zboljšajo in odstranijo utrujenost, raztresenost, slab spomin, nevolja do dela in nebroj drugih bolezenskih prikazni. Zahtevajte to pisanje, prineslo Vam bo nadebudne ure.

Naslov:

Ernst Orsech, Berlin S. W. Markgrafenstrasse 63. odd. 499.

Framydol je sredstvo za pomlajenje las ki rdeče, svetle in sive lase in brado za trajno temno barvo. 1 steklenica s poštnino vred stane K 270.

Rydyol je rozuata voda, ki živo pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 245. Povzetje 55 vinarjev več. — Naslov za naročila:

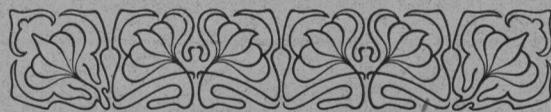
Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko

Najlepše darilo mladini

je zelo zanimiva povest slovenskega dečka iz sedanje vojne

„DORE“

ki jo je spisal dr. Ivan Lah, lepo ilustriral Maksim Gaspari, izdalala in založila „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani. — Cena vezani knjigi je 250 K, dobi se po knjigarnah in v upravi „Tedenskih Slik“.

DEMOKRACIJA

socialistična revija

izide začetkom februarja. Celoletna naročnina znaša 16.— K. Naročila sprejema upravništvo „Demokracije“, Ljubljana, Kolodvorska ulica št. 5.

Tiskovine vseh vrst

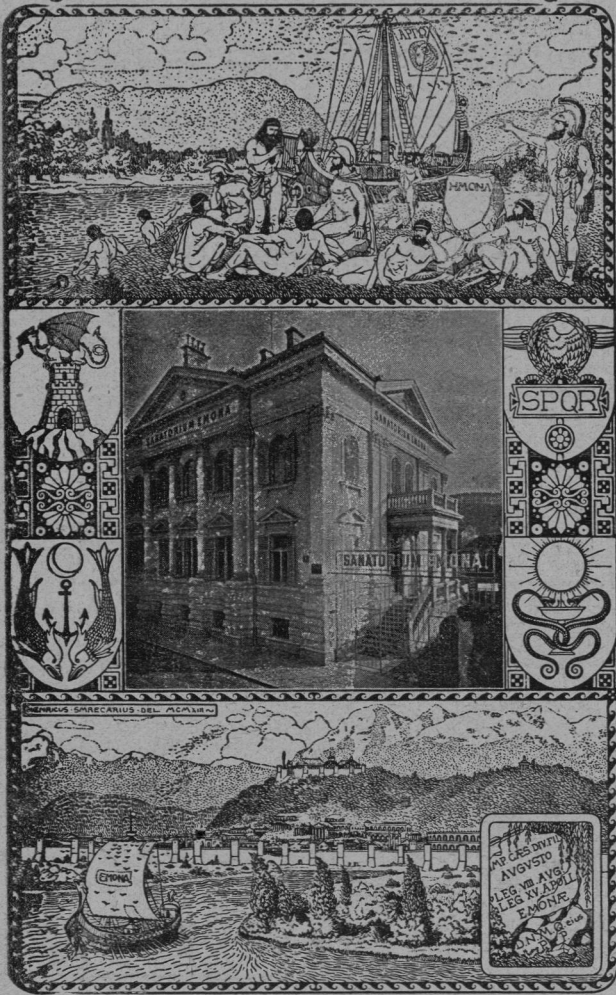
tabele, račune, kuverte in pisemski papir s firmo, vizitke, naslovnice itd. natisne lično in ceno

„ZVEZNA TISKARNA“

V Ljubljani, Stari trg št. 19.

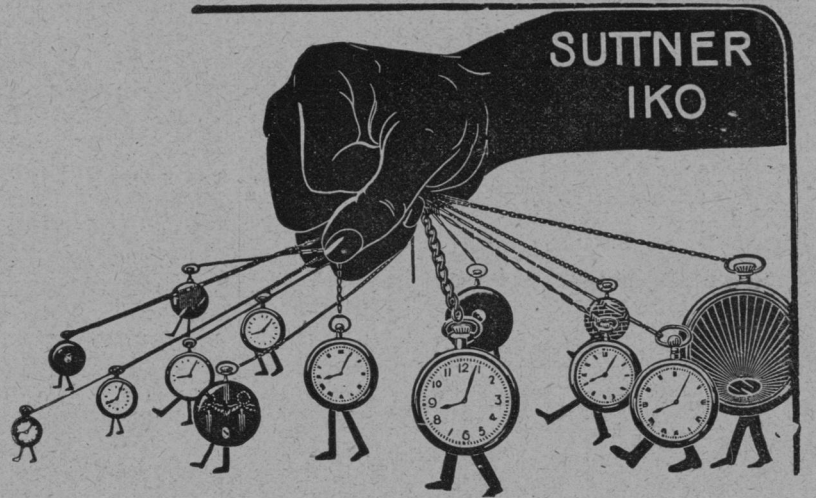
kakor: časopise, knjige, brošure, cenike, lepake, letake, vabila vsporede,

*** ** **

Dobro ,IKO, uro

vsak občuduje in zaželi, kati ona je

mojstrsko delo urarske umetnosti!

Razpošilja se po povzetju. — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, lepotičja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastoj in poštnine prosto

➔ Vse ure so natančno preizkušene. ➔

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Kovinate ure po K 22.— 26.—
32.— 40.— 60.—

Srebrne ure po K 48.— 54.—
60.— 70.— 90.— 100.—

Kovinate verižice . . po K 2.— 3.—
4.— 6.— 10.—

Usnjate verižice po K 1.60 2.80
4.80

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner ^{samo} v Ljubljani števil. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

Priporoča se

:: umetna knjigoveznica ::

IVAN JAKOPIČ

=== LJUBLJANA. ===

Kislo vodo, vino

:: in sadjevec ::

razpošilja

A. Oset, p. Guštanj, Koroško.

Kupim vse vrste zamaške,
=== steklenice in sode. ===

Josip Jug,

pleskarski in slikarski mojster
Ljubljana, Rimska cesta št. 16.

se priporoča cenj. občinstvu za vsa v
to stroko spadajoča dela. Jamčim, da
:: delam samo s pristnim firnežem. ::

=== Solidna in točna postrežba. ===

Selenburgova ulica 1
(izvorna trgovina Tican)

Špecijalna trgovina bluz

Antonija Sitar

=== Mazilo za lase ===
varstvena znamka Netopir

napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški v Kolodvorski ulici št. 200 ali pa v trafiki pri farni cerkvi V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Lončki po 5 in 6 K. Pošilja se tudi po pošti če se denar naprej pošlje. Izborno sredstvo za rast las — Za gotovost se jamči. — Zadostuje steklenica. — Spričevala na razpolago.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Rezervni fond okroglo 1,500.000 kron. STRITARJEVA ULICA ŠT. 2. :: Delniška glavnica 10,000.000 kron. ::

Podružnice v Splitu, Celovcu, Sarajevu, Gorici
(t. č. v Ljubljani) in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun
ter jih obrestuje najugodneje.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

4% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.